

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202727
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8418202727.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu Blackside, a. s., so sídlom Bratislava, Plynárska 7/A, IČO: 48 191 515, zastúpeného AK Herceg, s. r. o., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 35 890 240, proti žalovanému Z. toho času na neznámom mieste, o zaplatenie 2 119,51 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca podal dňa 03. 12. 2018 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 2 119,51 eur, úroky v sume 668,44 eur, úroky z omeškania vo výške 649,55 eur, úroku omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 119,51 eur od 17. 02. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 09. 12. 2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o povolenom prečerpaní č. 333405727 na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky s výškou povoleného prečerpania 2 000 eur, s premenlivou úrokovou sadzbou. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností ako aj ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil podmienky podľa Zmluvy. Preto pôvodný veriteľ listom zo dňa 18. 08. 2016 zmluvu vypovedal a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s 2-mesačnou výpovednou dobou, ktorá začala plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Ku dňu vyhotovenia výpovede bol dlh žalovaného vo výške 2220,85 eur. Z dôvodu vypovedanej zmluvy došlo zo strany banky k zrušeniu osobného účtu žalovaného.

Na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 21. 05. 2018 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., a postupníkom, žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu voči žalovanému. Ku dňu postúpenia pohľadávky dlh žalovaného predstavoval sumu 2 119,51 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonal žiadne úhrady. Žalobca v konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 17. 02. 2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti zosplatnenia pohľadávky a to v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril. Súd zistil, že aktuálne nie prihlásený na žiadnej adrese na území SR, a od roku 2013 je prihlásený k pobytu v meste F.

3. Podaním doručeným súdu dňa 05. 11. 2019 žalobca podal návrh na zmenu strany sporu v konaní. Súd uznesením zo dňa 07. 01. 2020, č. k. 4Csp/99/2018 - 128, pripustil, aby na miesto pôvodného

žalobcu spol. Silverside, a.s., IČO: 50 052 560 vstúpil do sporu nový žalobca spol. Blackside, a.s., IČO: 48 191 515.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o povolenom prečerpaní č. 333405527 zo dňa 09. 12. 2011, Všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP, a.s., Produktovými obchodnými podmienkami pre kreditné karty a povolené prečerpanie, sadzobníkom, výpoveďou zmluvy, výzvou k úhrade, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z úveru, vyjadreniami žalobcu, výsluchom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

5. Zmluvou o povolenom prečerpaní č. 333405727 zo dňa 09. 12. 2011 pôvodný veriteľ, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytol žalovanému úver, s výškou povoleného prečerpania 2 000 eur s premenlivou úrokovou sadzbou. Spôsob poskytnutia bol bezhotovostne.

6. Listom zo dňa 18. 08. 2016 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému výpoveď zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie k účtu. Zároveň mu týmto listom oznámil, že od tohto dňa už žalovanému nebude poskytované povolené prečerpanie. Výška pohľadávky k tomuto dňu bola 2 202,85 eur. Zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy do uplynutia výpovednej doby na tam uvedený účet.

7. Podľa výpisu z úveru vystaveného SLSP, a.s., 13. 06. 2018, za účtovné obdobie od 16. 02. 2017 do 13. 06. 2018 boli čerpané splátky vo výške 2 119,51 eur, pričom nebola uhradená žiadna splátka.

8. Listom označeným ako „Výzva“ zo dňa 25. 07. 2016 (čl. 83 spisu) Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznamovala, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 130,25 eur pričom ju súčasne vyzvala na úhradu tejto sumy v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy.

9. Výpoveďou zo dňa 18. 08. 2016 žalobca okrem toho, že zmluvu vypovedal, týmto listom vyhlásil aj mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania.

10. Výzvou zo dňa 23. 01. 2018 Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznámila, že z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy o nepovolenom prečerpaní, banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť, čím sa stala pohľadávka splatnou v celom rozsahu. Dlh činil sumu 2 318,99 eur. V prípade, že dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku 3. osobe.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0400/2018/CE zo dňa 21. 05. 2018 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na spol. Silverside, a.s. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 21. 05. 2018.

12. Žalobca v písomnom vyjadreniach doručených súdu uviedol, že zo strany právneho predchodcu žalobcu boli splnené všetky zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky. dňa 25. 07. 2017 bol žalovanému zasielaný list - výzva, v ktorom bolo žalovanému oznámené, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 30. 06. 2015 vo výške 130,25 eur s príslušenstvom s možnosťou uhradiť pohľadávku do 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy. Žalovaný pohľadávku banky riadne a včas neuhradil. V prípade ak nastane niektorý z prípadov porušenia Zmluvy, môže banka v súlade s čl. 3.28 Produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpanie SLSP, a.s. využiť jednu z možností, a to a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky zo Zmluvy o povolenom prečerpaní alebo jeho časti, t.j. požadovať splatenie pohľadávky Banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti alebo b) vypovedať alebo odstúpiť od Zmluvy o povolenom prečerpaní. Podpisom zmluvy žalovaný vyjadril súhlas aj s POP, ktoré mu boli odovzdané spolu so Zmluvou. Keďže žalovaný pohľadávku banky aj napriek výzve naďalej nesplácal, banka mu listom zo dňa 18. 08. 2016 vypovedala Zmluvu a súčasne vyhlásila mimoriadnu splatnosť Povoleného prečerpania s výpovednou dobou 2 mesiace, počnúc prvým dňom mesiaca nasledujúcim po doručení výpovede. Ku dňu vyhotovenia výpovede bol zostatok pohľadávky z povoleného prečerpania vo výške 2 202,85 eur. Mal za to, že na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti upozornený, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky a teda že banka môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a k vypovedaniu zmluvy.

13. Právny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že listinné dôkazy, ako aj skutkový a právny stav, dostatočne osvedčujú uplatnený nárok žalobcu. Žalobca z tohto dôvodu trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Žalovaný od počiatku nekomunikuje, už s právnym predchodcom, pôvodnou Slovenskou sporiteľňou, a. s., prestal komunikovať a neplnil si svoje povinnosti. Taktiež nekomunikuje s aktuálnym žalobcom. Zo strany žalovaného nedošlo k žiadnej realizácii splátok, takže čo sa týka rozsahu, ten sa nezmenil k dnešnému dňu, a preto trval na podanom návrhu v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a. s. posielala pravidelné výzvy v prípade omeškania, čo sa dialo aj v tomto prípade. Samotné pozastavenie čerpania úveru a zablokovanie karty je možné považovať za spôsob, ktorým banka dala najavo žalovanému, že si neplní povinnosti. Tie výzvy, ktoré boli zasielané žalovanému, smerovali k tomu, že dôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu. Možno tam nebolo explicitne uvedené, že môže dôjsť k mimoriadnemu zosplatneniu, avšak žalobca má za to, že z celého kontextu tej komunikácie medzi predchodcom žalobcu a žalovaným, vyplývalo, že to bolo dostatočne osvedčené. Samotný žalovaný podpísal všeobecné obchodné podmienky, ktoré jasne upravujú sankcie v prípade porušenia podmienok čerpania úveru, a tak isto aj možnosti predčasného splatenia. Poukázal na všeobecné obchodné podmienky a s tým súvisiace doklady, ktoré boli podpísané spolu so zmluvou o povolenom prečerpaní s právnym predchodcom žalobcu. Všetky poučenia, ktoré boli podpísané žalovaným, zmluva bola podpísaná v roku 2011, kedy už aj bankový sektor na Slovensku reflektoval ten stav, ktorý bol vyvolaný prijatými úpravami v rámci ochrany spotrebiteľa, a z tohto dôvodu bolo dostatočne zabezpečené postavenie žalovaného v danom zmluvnom vzťahu. V danom čase sa skrátka dávala podpisovať iba zmluva a všeobecné obchodné podmienky boli iba zverejňované na webových stránkach, tieto sa nedávali podpisovať. Samotný právny zástupca uviedol, že v minulosti kedy ešte zastupoval priamo Slovenskú sporiteľňu, podarilo sa mu raz dostať k veľkým podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie výziev, no pri postúpení pohľadávok je problém sa k nim dostať.

14. Podľa bodu 3.28 Produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a.s.; ak nastane niektorý z prípadov porušenia, banka môže

- vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky zo zmluvy o povolenom prečerpaní alebo jej časti, t.j. požadovať splatenie pohľadávky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti;
- vypovedať alebo odstúpiť od Zmluvy o povolenom prečerpaní
- podľa zákona o platobných službách odpísať peňažné prostriedky do výšky sumy pohľadávky banky z ktoréhokoľvek účtu klienta vedeného v banke a to aj bez predloženia platobného príkazu.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca, ale banka - Slovenská sporiteľňa, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená zmluvami o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offa, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017 z ktorých cit.: "Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru .- (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014."

16. Podľa názoru súdu nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, či čo i len jej časti na žalobcu, preto súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je procesným nedostatkom žaloby ktorý by o nej bránil konať a rozhodnúť, alebo ktorý by súd mal odstraňovať vyzývaním žalobcu na jej preukázanie. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcom nie je vadou žaloby, ale neunesením dôkazného bremena potrebného pre úspech v spore, preto ak by súd žalobcu (tu zastúpeného advokátom) vyzýval na jej preukázanie, išlo by o napomáhanie strane sporu k úspechu, čo by bolo porušením nestrannosti súdu a rovnosti strán.

17. Predmetom zmluvy o úvere zo dňa 09. 12. 2011 uzavretej žalovaným s bankou, ktorej predmetom podnikania, vychádzajúc zo zápisu v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie úverov bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi so záväzkom dlžníka tieto vrátiť a zaplatiť úroky, išlo teda o úver, konkrétne o spotrebiteľský úver. Skutočnosť, že jednalo sa o spotrebiteľský úver a spotrebiteľskú zmluvu medzi stranami ani nebola sporná. Veriteľom, s ktorým žalovaným vstúpila do záväzkového úverového vzťahu na základe zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 09. 12. 2011 bola Slovenská sporiteľňa, a.s., teda banka. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o bankách) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravuje (od 01. 01. 2009) § 92 ods. 8 zákona o bankách (do 31. 12. 2008 to bol § 92 ods. 7 tohto zákona). Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej, nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

19. V tejto súvislosti treba poukázať okrem iného aj na skutočnosť, že zákon o bankách vo svojich ustanoveniach § 2 ods. 1 a 2 v spojení s § 3 ods. 1 a 2 a § 5 písm. b) a k) umožňuje bankám, teda držiteľom bankového povolenia poskytovať úvery aj z peňažných prostriedkov získaných od iných osôb vo forme vkladov od verejnosti, čo je zákonom zakázané pre každý subjekt bez bankového povolenia, pričom nepochybne aj v záujme znemožnenia obchádzania tejto zákonnej regulácie zároveň zákon o bankách v § 92 ods. 8 (pôvodne § 92 ods. 7) striktné reguluje možnosť postupovania pohľadávok z bankových úverov tak, aby nedochádzalo k postupovaniu ešte nesplatených pohľadávok z bankových úverov (teda z tzv. živých bankových úverov), ale banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať svoje pohľadávky zodpovedajúce peňažnému záväzku či časti peňažného záväzku bankového klienta s ktorým je bankový klient v omeškaní nepretržite dlhšia ako 90 kalendárnych dní aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky. Teda banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať výlučne svoje splatné pohľadávky alebo splatné časti svojich pohľadávok.

20. Súd je toho názoru, že postúpenie bankovej pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho

úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

22. S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade prvým dôvodom, pre ktorý žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené je to, že žalobca vôbec nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách, konkrétne nepreukázal, že išlo o pohľadávku splatnú, nakoľko nepreukázal dodržanie zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného k 18. 08. 2016 kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť.

23. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalobca predložil súdu len výzvu na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom zo dňa 25. 07. 2016, no nepredložil súdu žiaden dôkaz, žeby veriteľ - banka predtým preukázateľne upozornil spotrebiteľa (žalovaného) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Zo strany žalobcu tak nebol predložený žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že by veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. skutočne upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru, kedy sa tak malo stať a že také upozornenie skutočne bolo žalovanému doručené (či aspoň doručované) do sféry jeho dispozície.

24. Dôsledkom nesplnenia povinností veriteľa uloženej mu kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka tento úkon odporuje zákonu a keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, treba uzavrieť, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky tu preukázané nebolo (pozri aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 03. 05. 2018 sp. zn. 3Co/19/2018, ktorý žalobcovi musí byť dobre známy, nakoľko aj v tam súdnej veci bol žalobcom). Len podporne súd uvádza, že v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade priamo v zmluve o úvere sa takáto dohoda nenachádza. Žalobca ani vo svojich vyjadreniach neuviedol, že by v toto právo dojednané, poukázal len na bod 3.28 Produktových obchodných podmienok, podľa ktorého banka môže, ak nastane niektorý z dôvodov porušenia, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, avšak upozornenie dlžníka podľa § 53 ods. 9 OZ nie je uvedené ani Produktových obchodných podmienkach.

25. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky prostredníctvom podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách a ich naplnenie musí byť považované za zákonný predpoklad platnosti postúpenia aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

26. V súvislosti so svojim názorom, že zákonné podmienky v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú nevyhnutnými kumulatívnymi podmienkami pre platné postúpenie bankovej pohľadávky súd dáva do pozornosti aktuálny rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 03. 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017. V zmysle uvedeného rozhodnutia totiž podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

27. Súd z dôvodov, ktoré vyššie uviedol, nakoľko nemal za preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, keďže v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení, pohľadávka nebola splatná a jednalo sa

o tzv. nezrelú pohľadávku, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, lebo nebola preukázaná aktívna vecná legitímáciu žalobcu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Nakoľko však žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplyvajú, súd mu nárok na ich náhradu vo vzťahu k žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.